

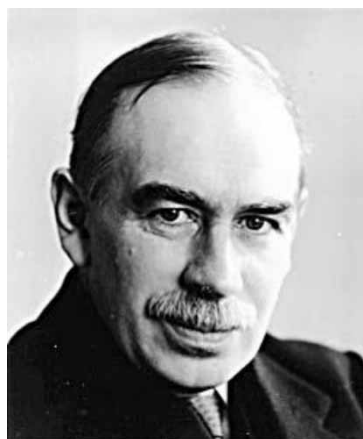
JOHN MAYNARD KEYNES - VALORI UMANISTE ȘI INTERDISCIPLINARITATE

JOHN MAYNARD KEYNES - HUMANIST VALUES AND INTERDISCIPLINARITY

Lector dr. Sanda PĂDUREȚU

Lector dr. Angelica CĂPRARU
Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca

Economistul britanic John Maynard Keynes este, fără îndoială, una dintre cele mai importante figuri din întreaga istorie a economiei, fiind considerat adesea drept cel mai influent economist al secolului XX. Lucrarea sa fundamentală, "Teoria generală a ocupării forței de muncă, a dobânzii și a banilor", publicată în 1936, a transformat economia și elaborarea politicilor economice. Considerat, în general, ca fiind cel mai important tratat al științei sociale din secolul XX, a schimbat rapid și definitiv modul în care lumea se raportează la economie și la rolul guvernului în societate. Nici o altă carte nu pare să mai fi avut un asemenea impact.

John Maynard Keynes
(1883-1946)

British economist John Maynard Keynes is doubtlessly one of the most important figures in the entire history of economics, most certainly the most influential economist of the 20th century. His fundamental work, *The General Theory of Employment, Interest and Money*, published in 1936, transformed economics and economic policymaking. Generally regarded as the most important social science treatise of the 20th century, it quickly

and permanently changed the way the world looked at the economy and the role of government in society. No other single book, before or since, has had quite such an impact.

BIOGRAFIE

S-a născut la 5 iunie 1883, la Cambridge, într-o familie academică cu o bună situație financiară, fiind fiul cel mai mare al economistului și logicianului de la Universitatea din Cambridge, John Neville

BIOGRAPHY

He was born on 5 June in 1883 in Cambridge, into a well-to-do academic family, being the eldest son of the Cambridge economist and logician John Neville Keynes. His mother was one of the first female graduates of the same university, which

Keynes. Mama sa a fost una dintre primele absolvente ale aceleiași universități, la care Keynes a intrat în 1902. Aceasta s-a dovedit a fi un mediu fructuos pentru tânărul savant. El a studiat mai întâi la prestigiosul colegiu Eton și mai târziu la King's College din Cambridge. La Cambridge a fost influențat de economistul Alfred Marshall, care la determinat pe Keynes să își transfere interesele academice dinspre matematică și studiul clasicilor înspre politică și economie. Tot la Cambridge, Keynes a intrat în cercul unui important grup de scriitori și artiști cunoscuți sub numele de grupul Bloomsbury - un cerc exclusiv al elitei culturale, printre ai cărui membri se numărau Leonard și Virginia Woolf, pictorul Duncan Grant și criticul de artă Clive Bell.

După anii petrecuți la celebra universitate, Keynes s-a angajat în serviciul public la India Office din Whitehall. Această experiență a reprezentat punctul de plecare pentru prima sa carte în economie, "Indian Currency and Finance" ("Valuta și finanțele Indiei"), în care a descris funcționarea sistemului monetar al Indiei. În 1908 s-a întors la viața academică, în calitate de lector la Cambridge, dar apoi și-a întrerupt activitatea didactică pentru a se angaja la trezoreria britanică. În 1919 a fost reprezentantul principal al trezoreriei la conferința de pace de la Versailles, funcție din care a demisionat ulterior, reprezentând o voce diferită în acel context. Acesta a considerat că Tratatul de la Versailles era prea împovăraător pentru germani, folosind termeni care condamnau asprimea tratatului de pace.

"În timpul războiului, Keynes a jucat un rol decisiv în negocierile care urmau să formeze ordinea economică internațională postbelică. În 1944, a condus delegația britanică la conferința Bretton Woods din Statele Unite. La conferință a jucat un rol semnificativ în planificarea Băncii Mondiale și a Fondului Monetar Internațional. A murit la 21 aprilie 1946". (http://www.bbc.co.uk/history/historic_figures/keynes_john_maynard.shtml)

De-a lungul vieții sale, Keynes menține două roluri fundamentale: cel academic și cel de înalt funcționar public dedicat guvernului țării sale.

CONTRIBUȚII PRINCIPALE

Spiritul său erudit și vizionar se exprimă cel mai bine în faimoasa sa lucrare "Teoria generală a ocupării forței de muncă, a dobânzii și a banilor"

Keynes entered in 1902. This would be a fruitful environment for the young scholar. He studies first at the prestigious Eton College and later on at King's College, Cambridge. At Cambridge he was influenced by economist Alfred Marshall, who prompted Keynes to shift his academic interests from mathematics and the classics to politics and economics. Cambridge also introduced Keynes to an important group of writers and artists known as the Bloomsbury group - an exclusive circle of the cultural elite, which counted among its members Leonard and Virginia Woolf, the painter Duncan Grant, and the art critic Clive Bell.

After his years in Cambridge Keynes took a position with the civil service with the India Office in Whitehall. This experience is the starting point for his first book in economics, Indian Currency and Finance, in which he described the workings of India's monetary system. In 1908 he returned to academic life as a lecturer in Cambridge, then took a leave of absence to work for the British Treasury. By 1919 he was the Treasury's main representative at the peace conference at Versailles. He resigned, providing a dissenting voice, because he thought the Treaty of Versailles was overly burdensome to the Germans, speaking about the harshness of the peace treaty.

"During the war years, Keynes played a decisive role in the negotiations that were to shape the post-war international economic order. In 1944, he led the British delegation to the Bretton Woods conference in the United States. At the conference he played a significant part in the planning of the World Bank and the International Monetary Fund. He died on 21 April 1946." (http://www.bbc.co.uk/history/historic_figures/keynes_john_maynard.shtml)

Throughout his life he maintains two roles: that of a scholar and of a civil servant dedicated to the government of his country.

MAIN CONTRIBUTIONS

His erudition and visionary spirit are best contained in his most famous work "The General Theory of Employment, Interest and Money"

(1936). Aceasta descrie economia unui stat în toată complexitatea sa. Keynes a oferit o bază economică pentru programele guvernamentale de creare a locurilor de muncă ca o soluție pentru nivelul ridicat al șomajului. "Teoria generală", așa cum a ajuns să fie numită, este una dintre cele mai influente cărți economice din istorie, dar totuși lipsa ei de claritate încă stârnește polemici între economiști referitor la ceea ce spune Keynes cu adevărat. "El părea să sugereze că o reducere a valorilor salariale nu ar reduce șomajul; în schimb, cheia reducerii șomajului ar consta în creșterea cheltuielilor guvernamentale și a deficitului bugetar. Guvernele, multe dintre ele aflate în căutarea unor scuze pentru a mări cheltuielile, au acceptat din toată inima opinia lui Keynes. Majoritatea colegilor săi economiști au acceptat de asemenea opiniile sale". (Encyclopædia Britannica)

"Teoria generală" reprezintă de fapt o mână de ajutor întinsă către președintele american Franklin Delano Roosevelt în timpul Marii crize economice. Spre deosebire de predecesorii săi, Keynes era convins de necesitatea intervenției statului în vremuri de criză. Acest lucru îi oferă șansa unei mentalități diferite: "Principiul de bază al activității lui Keynes a fost acela că, într-o recesiune, au existat pierderi de resurse din cauza economiilor private mai mari, precum și a scăderii investițiilor și cheltuielilor din sectorul privat. Prin urmare, guvernul ar trebui să intervină. Guvernul ar trebui să împrumute de la economiile excedentare ale sectorului privat și să ajute resursele neangajate, care stau în gol, să fie întrebuintate". (<https://www.biographyonline.net/writers/keynes.html>)

Există în principiu trei puncte esențiale ale economiei keynesiene: (1) cererea agregată este influențată de multe decizii economice - publice și private, (2) prețurile, în special salariile, răspund încet la schimbările cererii și ofertei, (3) modificările cererii agregate, anticipate sau neprevăzute, au cel mai mare efect pe termen scurt asupra producției reale și a locurilor de muncă, nu asupra prețurilor.

"Ideile economiștilor și filozofilor politici, atât în momentul în care au dreptate, cât și în cazul în care greșesc, sunt mai puternice decât se înțelege în mod obișnuit. Într-adevăr lumea este dominată de altceva. Oamenii practici, care cred despre ei înșiși că sunt destul de scutiți de orice influență intelectuală, sunt de obicei sclavi ai unui economist defunct. (Keynes, 1997, p.383)

(1936). This describes the economy of a state in all its complexity and Keynes provided an economic basis for government jobs programs as a solution to high unemployment. "The General Theory, as it has come to be called, is one of the most influential economics books in history, yet its lack of clarity still causes economists to debate "what Keynes was really saying." He appeared to suggest that a reduction in wage rates would not reduce unemployment; instead, the key to reducing unemployment was to increase government spending and to run a budget deficit. Governments, many of them looking for excuses to increase spending, wholeheartedly accepted Keynes's views. Most of his professional colleagues also accepted his views."

The General Theory is in fact a helping hand for the American president Franklin Delano Roosevelt during the Great Depression. Unlike his predecessors, Keynes is convinced about the necessity of state intervention in times of crisis.

This gives him the opportunity of a different mindset: "the basic principle of Keynes' work was that in a recession, there were wasted resources due to higher private savings and falling private sector investment and spending. Therefore, the government should intervene. The government should borrow from the surplus savings of the private sector and help unemployed resources, lying idle, to become used."

There are basically three main points of Keynesian Economics: (1) aggregate demand is influenced by many economic decisions - public and private. (2) prices, and especially wages, respond slowly to changes in supply and demand (3) changes in aggregate demand, whether anticipated or unanticipated, have their greatest short-run effect on real output and employment, not on prices.

"The ideas of economists and political philosophers, both when they are right and when they are wrong, are more powerful than is commonly understood. Indeed the world is ruled by little else. Practical men, who believe themselves to be quite exempt from any intellectual influence, are usually the slaves of some defunct economist." (Keynes, 1997, p.383)

MOȘTENIREA

80 de ani mai târziu, există mai multe elemente ale moștenirii lui Keynes care par a fi sigure, după cum reiese din una dintre cele mai relevante biografii ale sale: (<https://www.biographyonline.net/writers/keynes.html>)

- Se consideră că “Teoria generală” a ajutat țările europene să depășească consecințele economice ale celui de-al doilea război mondial și să ajungă la prosperitatea care este acum considerată drept indiscutabilă
- A protestat referitor la tratatul de la Versailles și la asprimea acestuia. Mai târziu, o mare parte a opiniei publice din Marea Britanie s-a simțit vinovată de condițiile impuse în cadrul tratatului de pace.
- S-a opus standardului de aur. În 1931, Marea Britanie a părăsit în sfârșit “Gold Standard”, pe care Keynes îl critica de mult timp.
- A oferit un sentiment de speranță în Marea Criză economică. După cum spune Bertrand Russell în autobiografia sa: “Încă sunt mulți oameni din America care consideră crizele economice ca fiind acte ale lui Dumnezeu. Cred că Keynes a dovedit că responsabilitatea pentru aceste evenimente nu se bazează pe Providență.”
- A avut un atac susținut asupra “economiei clasice” ortodoxe. În anii 1930, guvernele britanic și american nu l-au ascultat cu adevărat pe Keynes, dar el a schimbat studiul economiei, creând o mișcare seismică a subiectului - care ulterior a dus la includerea ideilor keynesiene în manuale și în teoria economică. Joan Robinson a spus: “Consecințele atacului domnului Keynes asupra ortodoxiei sunt foarte atractive. Mai întâi, ea distruge baza care oferea pretextul justificării inegalității și ne permite să vedem cu o privire proaspătă absurditatea monstruoasă a sistemului nostru social”.
- Keynes este creditat cu crearea ramurii macroeconomiei - pînă la acel moment economia s-a preocupat doar de analiza microeconomiei.
- Keynes a ajutat negocierile cu Statele Unite după încheierea războiului. În 1965, revista

LEGACY

80 years on, there are several elements of Keynes’ legacy which seem secure, as revealed in one of his most relevant biographies: (<https://www.biographyonline.net/writers/keynes.html>)

- It is considered that “The General Theory” helped European countries to get over the economic consequences of the Second World War and reach the prosperity which is now taken for granted.
- Protesting about the Treaty of Versailles and the harshness of the peace treaty. Later, many in Britain felt guilt at the terms of Treaty, which justified appeasement.
- Opposition to Gold Standard. In 1931 Britain finally left Gold Standard, which Keynes had criticized for a long time.
- Giving a sense of hope in Great Depression. As Bertrand Russell says in his autobiography: “There are still many people in America who regard depressions as acts of God. I think Keynes proved that the responsibility for these occurrences does not rest with Providence.”
- A sustained attack on orthodox “classical economics”. In the 1930s, the UK and US governments didn’t really listen to Keynes, but he did change the study of economics, creating a seismic shift in the subject – which would later incorporate Keynesian ideas into textbooks and economic theory. Joan Robinson said: “The consequences of Mr. Keynes’s attack upon orthodoxy are very far reaching. First, it cuts the ground from under the pretended justification of inequality and allows us to see the monstrous absurdity of our social system with a fresh eye.”
- Keynes is credited with the creation of the branch of macroeconomics – which up

Time Magazine avea pe prima pagină un articol în care era citat Milton Friedman: "Suntem toți acum Keynesieni".

- Deși a fost un pacifist cea mai mare parte a vieții sale, în 1936, Keynes a susținut că Marea Britanie ar trebui să se opună în fața amenințării naziste.

CONCLUZIE

Orizontul intelectual al părintelui fondator al macroeconomiei nu poate fi rezumat într-un singur domeniu academic de cercetare; munca sa abundă în interdisciplinaritate, reunind economia, filozofia și politica. Gândirea lui critică, bazată pe refuzul creșterii economice fără valori umane sau sustenabilitate socială, l-a făcut să rostească celebra frază: "Noi economiștii avem o responsabilitate nu pentru civilizație în sine, ci pentru a crea posibilitatea ca o civilizație să se poată exprima."

BIBLIOGRAFIE / REFERENCES

- Britannica, The Editors of Encyclopaedia. "John Maynard Keynes.", www.britannica.com/biography/John-Maynard-Keynes. [Accesat la 8 noiembrie 2018]
- Heller, C., The Keynesian Cross: Graphical Interpretation of Effective Demand, Working Paper Series, Available at SSRN: <http://ssrn.com/>
- Keynes, J. M., 1883-1946, The General Theory of Employment, Interest, and Money, Amherst, NY: Prometheus Books, 1997.

until that point economics was only concerned with microeconomics.

- Keynes helped negotiated credit terms with the US after the war. In 1965, Time Magazine led with a story, quoting Milton Friedman "We're all Keynesians now"
- A pacifist for much of his life, in 1936, he argued Britain should rearm in face of the Nazi threat.

CONCLUSION

The intellectual mindset of the founding father of macroeconomy cannot be summed up in just one academic field of research; his work is filled with interdisciplinarity, which brings together economy, philosophy and politics. His critical thinking, based on the refusal of economic growth without human values or social sustainability made him utter the famous words: "We economists have a responsibility not for civilization itself, but to create the possibility that a civilization can come true."

- Newbury, R., *John Maynard Keynes: vita pubblica e privata di un grande economista ed esteta trasgressivo*, Milano, Boringhieri, 2007.
- Spiegel, H., W., The Growth of Economic Thought. Durham, Angleterre: Duke University Press, 1991.
- <https://www.biographyonline.net/writers/keynes.html> [Accesat la 3 noiembrie 2018]
- http://www.bbc.co.uk/history/historic_figures/keynes_john_maynard.shtml [Accesat la 18 noiembrie 2018]